

Концертът на Doogie White в София през април 2008 г. съвсем естествено не се състоя (предвид това кой го "организираше") и по този повод се свързахме с именития певец за интервю. В него той ще ви разкаже за причините, довели до провалилото се шоу, за работата си с Ritchie Blackmore, Yngwie Malmsteen, Николо Коцев, Cozy Powell, защо не стана вокалист на Iron Maiden, както и върху какво работи в момента. Последният (засега) вокалист на Rainbow, отговаря на въпросите ни, специално за вас:

Metal Katehizis: Нека да започнем с неприятната част. Какво стана с неосъществения ти концерт у нас, който трябваше да се състои на 04.04.2008 г. в София?

Doogie White: Бях в контакт с така наречения "промоутър" още от месец януари тази година и смятам, че обясних достатъчно ясно какви са моите изисквания и какво е необходимо да се направи. Постигнахме съгласие за абсолютно всичко. Така или иначе аз не получих нито договор, нито билети за път, нито някакво предплащане.

Чаках тези неща да се променят доста дълго и се получи така, че 24 часа преди полета ми за София аз все още не бях получил дори самолетните билети, както и каквато и да е било допълнителна информация. Така, че нямаше как да дойда до София. Написах имейл на "промоутъра", в който го попитах какво става, но от тогава до днес не съм получил какъвто и да е било отговор от него.

Този човек дори ми беше написал, че щял да ме "уреди" с пет български момичета по време на престоя ми в София (все още пазя този мейл)!!! Мисля, че това достатъчно ясно показва какво е неговото отношение към българските жени, както и към музикантите, с които би трябвало да работи.

Моята работа беше да дойда до София, да направя един страхотен концерт, да се срещна с феновете (тъй наречената "meet & greet" среща) и вероятно да поразгледам някои от забележителностите ви. Нищо повече.

След провала на това събитие, българският организатор Иван Лазаров дори реши да направи пресконференция със заглавие "За втори път Doogie White проваля собствения си концерт." Тази пресконференция така и не се състоя - организаторите не благоволиха да дойдат на нея. Би ли ни разяснил имало ли е първи път?

Ние имахме предварителни разговори за евентуален концерт насрочен за месец декември 2007 г., но до никакви по-сериозни уговорки не се стигна. В този момент аз имах все още ангажименти към Yngwie. Казах това на "промоутъра" и заедно се опитахме да намерим нова дата, но не успяхме да се спрем на такава, която да удовлетворява и двамата ни. Тогава той се е обърнал към друг изпълнител за да направи въпросния концерт през месец декември. На този изпълнител също не са били пратени самолетни билети и той също не е могъл да дойде. Този изпълнител е Tony Martin.

Няма какво повече да се каже по този въпрос. Аз съм изключително разочарован, че рок феновете в София и България не получиха шанса да прекарат една вечер, с хубава музика в моята компания. Багажът ми беше готов и аз се бях приготвил за път. Но можех да пристигна единствено ако имах самолетните билети, а това както вече казах не стана.

Надявам се, че въпреки тази случка, впечатленията ти за България и българите не са лоши.

Не, разбира се! В никакъв случай!

Всъщност, ти и преди си работил с българи. Участвал си в записите на рок-операта "Nostradamus", създадена от най-известния ни китарист Николо Коцев. Разкажи ни малко повече за работата си с него и за записите, които направихте заедно.

С Ник работихме доста добре. Той е изключително взискателен и се получи наистина чудесен резултат. Беше предизвикателство да се пише и да се записва такъв албум, но стана наистина добър.

Може би ще направим някои неща в бъдеще отново заедно, но това зависи от Ник.

В началото на 90-те си записвал и с един от най-великите барабанисти в рок и метъл музиката - Cozy Powell. За съжаление той вече не е между нас. Разкажи ни малко повече за впечатленията ти от него и за работата ви заедно.

Срещал съм се с Cozy само три пъти. Аз лично го видях като прелестен, очарователен, деликатен и вежлив човек.

Записах няколко демо парчета за неговия последен албум, но в крайна сметка John West пя всички песни в този албум.

Малко известен факт е, че горе-долу по същото време (началото на 90-те) си се явил на прослушване за вокалист на Iron Maiden на мястото на Bruce Dickinson. Какво стана тогава и защо според теб групата избра за свой нов певец Blaze Bayley, а не теб?

Бях на прослушване с групата два пъти. Изпълнихме заедно 22 песни. Steve каза няколко добри неща за моите изпълнения. Горе-долу тогава се появи възможността да работя с Cozy. Всъщност истината е, че аз няхах този тип глас, който Steve и останалите момчета от групата търсиха.

Може би благодарение на факта, че не стана вокалист на Iron Maiden ти беше привлечен като певец на Rainbow. Как се случи това?

Бях се свързал с екипа на Ritchie и им бях пратил касета с мои записи. Candy ги е чула в момента в който Ritchie е търсел нов вокалист за групата и ние поговорихме по телефона. Отидох на прослушване в Лонг Айлънд и така нещата станаха.

Безспорно, че ако бях получил работата в Iron Maiden, аз щях да стана богат човек, но да свиря с Rainbow и особено с Ritchie, беше нещо, което аз желяех изключително силно от години.

Да работиш с Ritchie Blackmore сигурно не е лесно. Разкажи ни малко повече за него - какъв е като човек, като музикант?

Бях изключително щастлив да работя с Ritchie. Той е чудовищен китарист и голям композитор и автор. Няхахме каквито и да е било различия - нито тогава, нито сега.

Какви бяха вашите взаимоотношения тогава?

Както казах имахме чудесни взаимоотношения. Ritchie е чудесна компания и дори доста често играехме футбол заедно.

Останахте ли приятели или се разделихте с някакви лоши чувства?

Няма каквито и да е било лоши или неприятни чувства между мен и Ritchie.

Записал си един албум с Rainbow и си бил на едно световно турне с групата. Кои са най-хубавите ти спомени от този период и кои най-лошите?

Имаше наистина много чудесни моменти по време на престоя ми в Rainbow. Писането на песните, записите в студиото, турнетата... Всички тези моменти са незабравими за мен.

Най-лошия ми спомен беше момента, в който аз трябваше да напусна. Но това е нещо, което наистина не искам да обсъждам.

По ирония на съдбата "Stranger In Us All" от 1995 г. се оказа последният до момента албум на Rainbow. Феновете не очакваха това. Очакваха следващ албум и ново турне. Защо тези неща така и не се случиха?

Може би сте чували за проекта Blackmore's Night?

Да, разбира се, а и в този последен за Rainbow албум беквокалистка беше самата Candice Night. До колко според теб е вярно твърдението, че причината Ritchie да спре да се занимава с рок и да насочи усилията си към ренесансовата музика е Candice?

Тя със сигурност придаде доста чар на албума. Но мисля, че Ritchie е човек, който сам решава какво да прави. Той винаги е имал изключително добра представа относно това с какво иска да се занимава, а когато трябва да има промяна, той не се страхува да я направи. Всъщност мисля, че той не се страхува от абсолютно нищо, с изключение на числото 13.

Според теб, има ли шанс някога да те видим с Ritchie отново на една сцена?

Що се отнася до мен, аз съм само на едно телефонно обаждане от осъществяването на тази идея.

Как стана така, че през 2001-а ти бе привлечен за вокалист в групата на Yngwie Malmsteen?

Беше съвсем просто - мениджмънта на Yngwie ми се обади и ме попитаха дали имам желание да работя като вокалист в групата му.

Тогаваш с Yngwie Malmsteen направихте южноамериканско турне, а следващата година излезе и съвместният ви албум "Attack". Какви са спомените ти от този период?

Това беше един изтощителен, но същевременно и доста полезен за мен период. Особено що се отнася до турнето. Аз обичам да съм по турнета и да пея на живо. Лошото тогава беше, че началото на турнето ни беше на 11 септември и имахме доста проблеми със завишената охрана по летищата.

В едно скорошно интервю Jeff Scott Soto ни каза, че в ранните си години Yngwie Malmsteen си е бил диктатор, а в по-късните години на кариерата си се е променил доста. Ти като какъв го вижда? Какво представлява Malmsteen според теб?

Не мога да коментирам думите на някой друг. Все пак всеки е различен като човек от всички останали. Не е от нежелание да отговоря на този въпрос. Просто Yngwie си е Yngwie, Ritchie си е Ritchie, а аз съм аз. За мен би било малко грубо да дискутирам детайли относно нечий личен живот или да давам мнение или категоризация на характери. Така или иначе това би било единствено и само мое мнение.

Yngwie е техничен китарист от най-висок клас. Единствено бих казал, че според мен той свири малко по-шумно и силно, отколкото би трябвало. Но това си е мое мнение.

Заедно с басиста на Royal Hunt - Steen Mogensen имате записани четири студийни и един двоен концертен албум с групата Cornerstone. Би ли ни разказал малко повече за участията си в тази група?

Cornerstone е наистина един чудесен проект за мен. Със Steen винаги сме успявали да имаме удивително добър процес на писане на музика. Песните са чудесни, а членовете на групата са ми добри приятели. Всички сме доста различни един от друг като личности, но по някаква причина в момента в който се видим, всичко в музикално отношение си пасва идеално. Албумите, които записваме са твърди, песните са изпълнени с много енергия, а на живо ние направо "мачкаме".

През 2005 г. излезе вторият ти албум с Yngwie Malmsteen ("Unleash the Fury"), а през февруари 2008-а ти съобщи на сайта си, че вече не си вокалист в неговата група. Малко по-късно Yngwie обяви, че новият вокалист в групата му е Tim "Ripper" Owens. Какво точно се случи? С какви чувства се разделихте с Malmsteen?

Мисля, че вече се беше постигнало максималното, което ние заедно можехме да направим. Освен това по концертите аз седях повече време зад сцената, отколкото на нея, което започна да ме отегчава. Rising Force имаше нужда от промяна и както винаги се случва в групата на Yngwie, вокалистът е този, който си тръгва. Дали следващият му албум ще бъде различен в музикално отношение, това не знам. Надявам се, че всичко ще потръгне и Yngwie ще продължи да вдъхновява нови поколения китаристи.

Как се получи така, че през 2007 г. ти замени Tony Martin като вокалист в немската група Empire? Кажни ни няколко думи за работата ти с тази група, както и за отношенията между теб и Tony Martin.

Аз и Tony сме добри приятели. Той не искаше повече да работи в Empire и Rolf Munkes ме помоли да записвам с тях. Това беше приятен за правене албум и аз харесвам песните в него. Искрено се надявам да можем да направим и турне заедно, за да промотираме албума.

Работил си с доста музиканти. С кого от тях си се чувствал най-добре в работата си и кой период от живота си на музикант смяташ за връх в кариерата си до момента?

Съвсем естествено, работата ми с Rainbow и с Ritchie е връх в кариерата ми, но имаше и много други значими моменти в нея.

Що се отнася до това с кой музикант съм работил най-добре, бих посочил няколко. Steen от Cornerstone е чудовищен музикант и продуцент, с него имаме чудесна банда и изключително добро приятелство. Munkes е много вдъхновяващ човек, особено що се отнася до процеса на писане на

песни. Удоволствие е да се работи с него. Yngwie е велик! Изобщо, с всеки от тях ме свързват ужасно много различни спомени.

Какво да очакваме в близко бъдеще от теб? Знаем, че работиш върху своя първи соло албум. Ще ни кажеш ли повече за това и дали планираш участия в някакви други проекти?

Аз съм зает непрекъснато. Соло албума ще е готов малко по-късно тази година. Музикантите, които участват в него са Craig Goldy (китара) и Rudy Sarzo (бас) от Dio, Derek Sherinian (клавир) экс-Dream Theater и Kiss, както и Greg Smith от групата на Alice Cooper. Надявам се и Ritchie Blackmore да свири в този албум. Може би в песента с номер 13!

Възможно ли е все пак да те видим на концерт в София?

Бих го направил с удоволствие. От това, което ми е казал моя добър приятел Glenn Hughes знам, че българските фенове са наистина страхотни и биха приели с удоволствие това, което аз като музикант мога да им предложа. Нека да намерим нов, истински промоутър и тогава ще посвирим истински рок!

Накрая, би ли казал няколко думи специално за читателите на най-посещавания сайт в България за рок и метъл музика "Metal Katehizis"?

Пазете планетата! Няма къде другаде да живеем...